

TECHNICOL

ARCHITECT

Gonty bitumiczne — instrukcja montażu

WIEDZA. DOŚWIADCZENIE. KUNST.

Spis treści:

1.	Zalecenia ogólne	5
1.1.	Zastosowane materiały	6
1.2.	Systemy dachowe	15
1.3.	Terminologia	16
2.	Czynności wstępne	19
2.1.	Środki ostrożności	20
2.2.	Zalecenia dotyczące doboru narzędzi	21
2.3.	Zasady przechowywania materiałów budowlanych	22
3.	Warstwa termoizolacyjna	25
3.1.	Ogólne informacje i zasady postępowania z materiałami z wełny skalnej	26
3.2.	Zasady układania warstw izolacji termicznej	26
4.	Membrana dyfuzyjna	29
4.1.	Ogólne informacje i zasady montażu membrany dyfuzyjnej	30
4.2.	Zasady układania membran paroprzepuszczalnych	30
5.	Folia paroizolacyjna	33
5.1.	Ogólne informacje i zasady pracy z folią paroizolacyjną	34
5.2.	Zasady montażu folii paroizolacyjnej	34
6.	Przygotowanie podłoża	37
6.1.	Wentylacja dachowa	38
6.2.	Przygotowanie podłoża pod gonty	40
6.3.	Obróbka okapu	43
6.4.	Montaż papy podkładowej	44
6.5.	Obróbka okapu szczytowego	50
6.6.	Przygotowanie kosza	50
6.7.	Oznakowanie połaci dachu	52
7.	Montaż gontów bitumicznych	55
7.1.	Zalecenia ogólne dotyczące montażu gontów bitumicznych	56
7.2.	Mocowanie gontów standardowych	57
7.3.	Mocowanie pasa startowego	61
7.4.	Mocowanie pierwszego i kolejnych pasów gontów	63
7.5.	Wykonanie kosza	66
7.6.	Montaż gontów na kalenicy i narożach	71
7.7.	Gonty bitumiczne montowane na konstrukcjach kopułowych i stożkowych	76
7.8.	Wykonanie styków	77
7.9.	Obróbka przejść dachowych	84
8.	Zalecenia dotyczące pielęgnacji dachu	89

1.

Zalecenia
ogólne

1. Zalecenia ogólne

Zapewnienie odpowiednich warunków temperaturowo-wilgotnościowych dachu możliwe jest jedynie wówczas, gdy jego konstrukcja posiada jednolitą paroizolację, izolację cieplną o grubości odpowiedniej dla danego regionu, izolację przeciwwiatrową oraz wentylowaną przestrzeń poddachową.

Nie należy używać do pokrycia tego samego dachu gontów z paczek o różnych kodach produkcyjnych. Dopuszczalne niewielkie różnice w odcieniach kolorów nie stanowią wady produktu.

Aby uniknąć niepożądanego różnicy koloru, która mogłaby przejawiać się w formie widocznych plam kolorystycznych na dachu, przed montażem zalecane jest wymieszanie gontów z 5 lub 6 losowo wybranych paczek.

Przy panującej na zewnątrz temperaturze +5°C lub niższej należy przechowywać gonty bitumiczne w ciepłym, suchym miejscu i wyjmować je partiami po 5 lub 6 paczek tuż przed montażem.

Przy temperaturze zewnętrznej +5°C lub niższej należy użyć opalarki budowlanej do podgrzania taśmy klejącej na gonce w celu poprawy przyczepności.

Aby zapobiec uszkodzeniu spójności dachu, materiał musi być przycięty na dachu na specjalnej desce podkładowej.

Palety z gontami należy przechowywać w osłoniętym, wentylowanym miejscu, gdzie temperatury nie przekraczają 40°C. Nie należy wystawiać palet na bezpośrednie działanie promieni słonecznych w celu uniknięcia zlepiania się gontów w paczkach. Transportowanie oraz przechowywanie palet w dwóch lub więcej rzędach (piętrowanie) jest możliwe tylko w przypadku wykorzystania regałów i specjalnych półek.

Aby łatwo oddzielać gonty bitumiczne od siebie zaleca się przed otwarciem paczki lekko ją zgąć i potrząsnąć.

UWAGA! Nie zaleca się chodzenia po dachu w słoneczną lub zimną i wilgotną pogodę, ponieważ może to spowodować powstanie plam i śladów po butach. Do poruszania się po połaci dachowej należy stosować specjalne drabinki.

1.1. Zastosowane materiały

Gonty bitumiczne

Gonty bitumiczne TECHNINICOL.

Gonty bitumiczne są materiałem konstrukcyjnym stosowanym do pokryć dachowych obiektów mieszkalnych, wykorzystywanym na dachach skośnych o spadku 12° lub większym. Składają się z trzech głównych elementów: osnowy z włókna szklanego, ulepszanego bitumu oraz granulatu skalnego bazaltu wulkanicznego.

Gonty kalenicowo-startowe

Gonty TECHNINICOL montowane na narożach i kalenicach oraz jako gonty startowe to prostokątne arkusze z bazaltową posypką. Tylne strony pokryte są warstwą kleju mrozoodpornego. Służą do szybkiego i łatwego montażu pasa początkowego (startowego) wzdłuż okapów. Te wstępnie przycięte gonty można podzielić na mniejsze części do późniejszego wykorzystania na narożach i kalenicach, aby uzyskać estetyczne wykończenie dachu. Gwarantują maksymalną ochronę przed wiatrem, deszczem i śniegiem.

Papa koszowa

Rolowany hydroizolacyjny materiał bitumiczny

Papa koszowa jest stosowana jako warstwa uszczelniająca i chroniąca przed wilgocią, szczególnie przeznaczona do wykładania koszy dachów, które są podatne na powstawanie przecieków pod wpływem śniegu i deszczu. Materiał ten służy również do uszczelniania połaci wzdłuż okapu oraz styków pokrycia dachowego z elementami pionowymi.

*Lub wszystkie inne materiały o takich samych właściwościach.

Warstwa termoizolacyjna*

Wełna skalna TECHNINICOL – to niepalne, wodoszczelne, termoizolacyjne i dźwiękoszczelne płyty wykonane z wełny mineralnej na bazie skały bazaltowej. Stosuje się do docieplania dachów mansardowych lub podtóg na zimnym poddaszu.

Membrana dyfuzyjna

Membrana superdyfuzyjna TECHNINICOL (przeciwwiatrowa)
Dzięki swoim unikalnym właściwościom membrana zapewnia odprowadzenie wilgoci, ale jednocześnie zapobiega przenikaniu wilgoci z zewnątrz. Stosowana jest do wentylowanych izolowanych dachów lub fasad.

Paroizolacja

Paroizolacja TECHNINICOL
do dachów skośnych i ścian ma konstrukcję trójwarstwową. Górna i dolna warstwa wykonane są z włókny polipropylenowej, która zapewnia trwałą podstawę dla warstwy "operacyjnej" znajdującej się w środku. Środkową warstwę jest folia polipropylenowa z funkcją kontroli przepuszczalności pary wodnej. Stosowana jest do paroizolacji poddaszy z izolacją cieplną.

Taśmy łączące

Taśma łącząca TECHNINICOL
to hydroizolacyjna taśma o funkcjonalnej dwustronnej powierzchni. Służy do uszczelniania połączeń folii paroizolacyjnej oraz do mocowania krawędzi folii uszczelniających z konstrukcjami dachowymi (wyłazy, kominy itp.).

*Lub wszystkie inne materiały o takich samych właściwościach.

Papa podkładowa amoprzylepna

MIDA SELF* — niezawodna, samoprzylepna asfaltowa papa podkładowa modyfikowana SBS o gładkiej powierzchni i odklejanej folii silikonowej od strony kleju. Nadaje się do stosowania w miejscach narażonych na przecieki: wzdłuż okapu, wokół otworów dachowych i w koszach.

Papa podkładowa z mocowaniem mechanicznym

PRO (S) 500 stick to ultracienka wytrzymała papa podkładowa wykonana z asfaltu i wzmocniona polimerem, z antypoślizgową powierzchnią piaskową na obydwu stronach. Klejone podłużne taśmy mocujące wykluczają stosowanie kleju dekarckiego przy tworzeniu połączeń wzdłużnych, ułatwiają i przyspieszają montaż. Nadaje się do stosowania na całej powierzchni dachowej przy dowolnym nachyleniu dachu.

Underlay BASE to podkładowa asfaltowa papa modyfikowana SBS wzmocniana włóknem szklanym z antypoślizgową posypką mineralną na obydwu stronach. Nadaje się do stosowania na całości powierzchni z wyjątkiem koszy i połączeń ze ścianami. **Do wykonywania koszy i styków z pionowymi obiektami polecamy takie papy jak np. MIDA SELF i Underlay PRO.**

Elementy obróbki blacharskiej do okapów i bocznych krawędzi

Elementy obróbki blacharskiej do okapów i bocznych krawędzi dachu wykonane są z metalu pokrytego specjalną powłoką. Przeznaczone są do wzmocnienia krawędzi okapu i krawędzi szczytowej oraz zapewniają właściwe odprowadzanie wody.

UWAGA: W przypadku zamówienia obróbek blacharskich u lokalnego dostawcy, prosimy o kontakt w celu uzyskania rysunków **TECHNONICOL DWG** obróbek blacharskich z wymiarami.

Gwoździe dekarskie

Specjalne odporne na korozję gwoździe dekarskie TECHNONICOL o długości 30 i 45 mm. Średnica головки gwoździa co najmniej 9 mm. Trzpień gwoździa o średnicy co najmniej 3 mm. Zaprojektowane do niezawodnego mocowania gontów bitumicznych i innych komponentów.

Klej bitumiczny

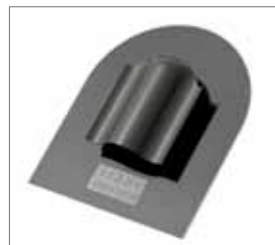
TECHNONICOL FIXER N°23 jest mieszanką bitumu, termoplastycznych elastomerów butadienowo-styrenowych, wypełniaczy organicznych, rozpuszczalników i dodatków technologicznych. Mieszanka przeznaczona jest do podklejania gontów i innych materiałów bitumicznych, papy w koszu dachu, papy podkładowej na stykach kominów i ścian.

Systemy wentylacyjne

Wywietrznik kalenicowy TECHNONICOL stosowany jest do odprowadzania nadmiaru wilgoci spod połaci dachu. Posiada specjalną barierę (filtr piankowy), która chroni przed owadami i opadami atmosferycznymi.

Stosowany jest na dachach dwuspadowych. Na wywietrzniki kalenicowe montuje się gonty kalenicowo-startowe dopasowane kolorystycznie do całości pokrycia dachowego. Jeden wywietrznik zapewnia wentylację 25 m² powierzchni. Wymiary (długość x szerokość x wysokość): 610x284x64 mm.

Wywietrznik połaciowy KTV TECHNONICOL jest stosowany do usuwania nadmiaru wilgoci na połaciach, na których nie można zamontować tworów wentylacyjnych w kalenicy. Wywietrznik powoduje spadek ciśnienia pod połacią dachu, dzięki czemu wilgoć może być odprowadzona na zewnątrz pod wpływem działania prądów powietrza. Jeden wywietrznik zapewnia wentylację 10 m² powierzchni dachu. Średnica wylotu wynosi 110 mm.

Kominiek wentylacyjny PILOT TECHNONICOL jest stosowany do usuwania nadmiaru wilgoci na połaciach, na których nie można zamontować otworów wentylacyjnych w kalenicy. Wywietrznik powoduje spadek ciśnienia pod połacią dachu, dzięki czemu wilgoć może być odprowadzona pod wpływem działania prądów powietrza. Jeden wywietrznik zapewnia wentylację 10 m² dachu. Wysokość kominka zapewnia dodatkowe zabezpieczenie przed dostaniem się wilgoci do środka, a specjalna nakładka stanowi ochronę przed opadami atmosferycznymi. Średnica wylotu wynosi 110 mm.

Wywietrznik połaciowy SKAT TECHNONICOL jest mocowany bezpośrednio do powierzchni dachu, tj. na już zamontowane połacie skośne. Posiada kołnierz uszczelniający nałożony na dolną powierzchnię, który zapewnia szczelność połączenia dachu podczas mocowania elementu. Jeden wywietrznik zapewnia wentylację 10 m² powierzchni połaci. Średnica wylotu wynosi 110 mm.

Akcesoria i elementy przejściowe obróbki blacharskiej

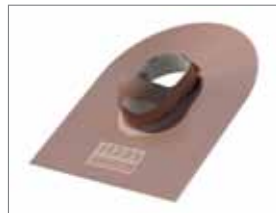
Kołpak TECHNONICOL służy do nadania estetycznego wyglądu przejściowym elementom na połaci. Zapobiega przedostawaniu się opadów w przypadku montażu na elementach przejściowych stosowanych do wentylacji przestrzeni dachowej. Produkt pasuje do rur o średnicy 110 i 160 mm.

Adapter TECHNONICOL służy do łączenia kanałów wentylacyjnych z wywietrznikiem KTV TECHNONICOL. Średnica wynosi od 110 do 130 mm.

Przejściowy element obróbki SKAT TECHNONICOL służy jako podstawa do instalacji elementów wylotów wentylacyjnych lub kanalizacyjnych. Na dolnej części kołnierza znajduje się gumowa uszczelka zapewniająca szczelność połączenia dachowego podczas mocowania elementu.

Przejściowy element TECHNONICOL służy jako podstawa do montażu wylotów wentylacyjnych lub kanalizacyjnych na dachach wykonanych z gontów bitumicznych.

Uniwersalny kołnierz uszczelniający TECHNONICOL jest przeznaczony do uszczelnienia połączeń z połacią dachu takich elementów jak rury, anteny, słupki itd. Średnica kołnierza wynosi od 90 do 175 mm oraz od 10 do 70 mm.

Wentylacja wewnętrzna

Kominiek wentylacyjny TECHNONICOL jest zalecany do stosowania w domach letniskowych w celu zapewnienia wentylacji systemu kanalizacyjnego i odprowadzania oparów powstających podczas gotowania. W dolnej części jest wyposażony w kołnierz do mocowania na przejściowym elemencie, w górnej części posiada gwint do zamocowania nasadki. Montaż na dachu odbywa się przy użyciu elementu przejściowego odpowiedniego dla gontów bitumicznych. Średnica otworu wylotowego Ø 110 mm, wysokość rury 500 mm.

Izolowany kominiek wentylacyjny TECHNONICOL stosowany jest do montażu na dachach budynków mieszkalnych w celu wentylowania systemu kanalizacyjnego i usuwania wszelkich zapachów i oparów powstających podczas gotowania. Dzięki izolacyjnej warstwie wykonanej z tworzywa poliuretanowego, nie podlega oblodzeniu nawet w trakcie przedłużających się mrozów. W dolnej części posiada kołnierz umożliwiający jego dosko-

nałe przyleganie do elementów przejściowych, a na górze posiada gwint umożliwiający montaż nakładki. Wewnętrzna średnica rury wynosi 125 mm, średnica zewnętrzna rury Ø 160 mm, wysokość rury 500 mm.

System rynien z tworzywa sztucznego

System rynien plastikowych
TECHNICOL jest wykonany z wysokiej jakości materiału PCW (Ø rynny wynosi 125 mm, Ø rury wynosi 82 mm). Stosowany w konstrukcjach dachowych domów mieszkalnych w celu odprowadzania wody deszczowej i pośniego-wej. Plastikowe elementy systemu wykazują najwyższą wytrzymałość na oddziaływanie ekstremalnych temperatur, promieniowania ultrafioletowego, korozji i niekorzystnych warunków atmosferycznych.

Elementy dekoracyjne

Podbitka dachowa PCW do zabudowy okapu dachu i innych elementów architektonicznych. Podbitki dachowe zapewniają ochronę przed opadami atmosferycznymi, a ich perforacja umożliwia wentylację wlotową.

Systemy bezpieczeństwa

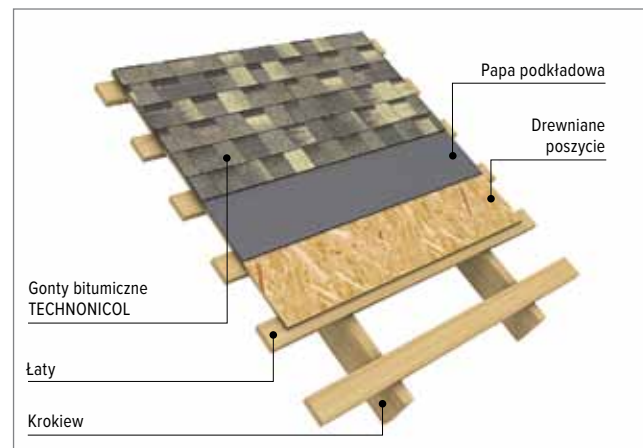

Regulowane wsporniki do rusztowania TECHNICOL dla bezpiecznego i bardziej wydajnego montażu gontów bitumicznych. Wykonane ze stali pokrytej farbą proszkową. Maksymalne obciążenie wynosi 140 kg.

1.2. Systemy dachowe

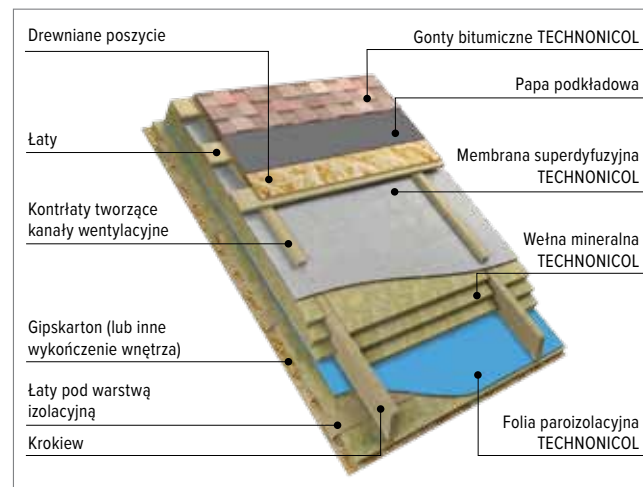
System TN-SHINGLAS Classic

przeznaczony jest do wykonywania pokryć dachowych budynków mieszkalnych i administracyjnych z zimnym poddaszem.

System TECHNICOL SHINGLAS Attic

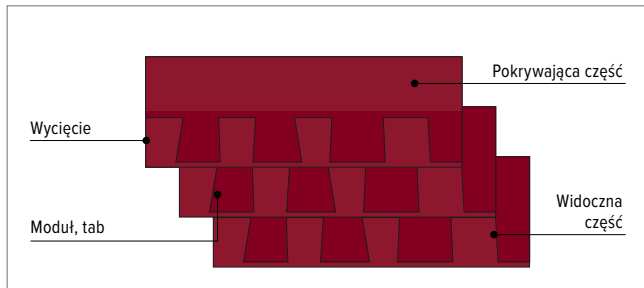
stosowany jest do konstrukcji dachów budynków mieszkalnych i administracyjnych z ocieplonym poddaszem.

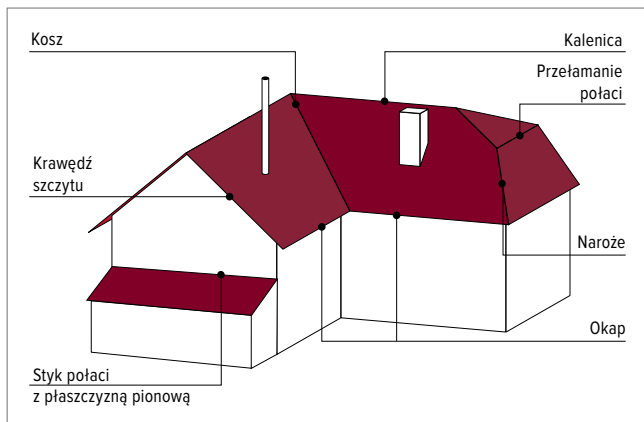
Szczegółowe informacje dotyczące systemów wykorzystujących gonty bitumiczne na metalowych krokwiach na żelbetonowej podstawie nośnej dostępne są na stronie www.shinglas.com.

1.3. Terminologia

Elementy składowe bitumicznych gontów wielowarstwowych TECHNONICOL

Elementy konstrukcyjne budynku

2.

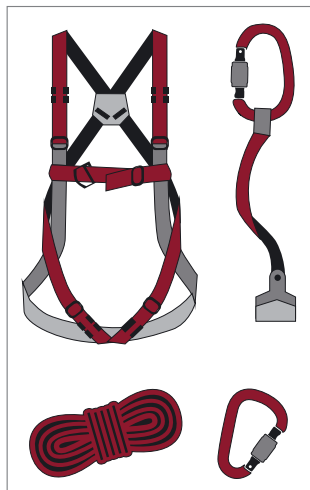
Czynności
wstępne

2. Czynności wstępne

2.1. Środki ostrożności

Prace dekarские klasyfikuje się jako szczególnie niebezpieczne. Mogą je wykonywać wyłącznie osoby pełnoletnie, które zostały przeszkolone w zakresie bezpieczeństwa pracy oraz zdały wymagane egzaminy i uzyskały odpowiednie certyfikaty.

Wszyscy dekarze muszą mieć aktualne badania lekarskie i posiadać przeszkolenie z zakresu bezpieczeństwa pracy. Szkolenie powinno być przeprowadzone za każdym razem, gdy miejsce pracy lub rodzaj pracy ulegają zmianie.

Dekarze muszą być wyposażeni w odzież roboczą i odpowiedni sprzęt zabezpieczający — uprząż, linkę, zaczep i karabinek. Linka musi być przymocowywana do solidnych elementów dachu.

1. Uprząż
2. Zaczep
3. Linka
4. Karabinek

Zabrania się wykonywania prac dachowych podczas deszczu lub w warunkach silnego wiatru przekraczającego 6 punktów w skali pomiarowej, a także w warunkach słabej widoczności. W przypadku przerw w pracy i na koniec zmiany należy odpowiednio zabezpieczyć pozostałe na dachu materiały i urządzenia.

Przed rozpoczęciem robót należy upewnić się, że rusztowania i poręczę są bezpiecznie zamontowane, sprawdzić stan narzędzi i bezpieczeństwo ścieżek komunikacyjnych, które mają być używane podczas pracy.

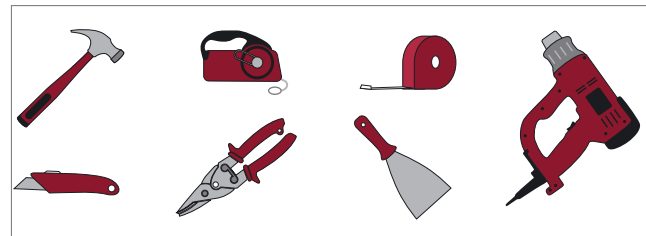

Regulowane wsporniki TECHNOMICOL należy stosować w celu ułatwienia przemieszczania się osób na połaci i aby zapewnić komfort pracy z materiałami podczas montażu pokrycia dachowego.

Podczas montażu dachów z materiałów łatwopalnych na miejscu pracy muszą znajdować się gaśnice i inne tego typu narzędzia gaśnicze. W przypadku nakładania farby i tynku należy założyć respirator, okulary ochronne i rękawice, aby uniknąć przedostania się tych substancji do dróg oddechowych, oczu i odstępionych części ciała.

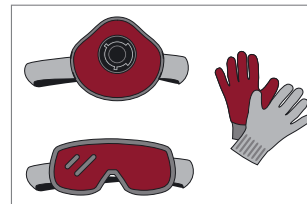
W przypadku stosowania elektronarzędzi należy zapoznać się z ich instrukcją obsługi i zasadami działania, a także ze stosowanymi praktykami wykrywania i usuwania usterek oraz środkami bezpieczeństwa.

2.2. Zalecenia dotyczące doboru narzędzi

Materiały i narzędzia wymagane do montażu:

Młotek, sznurek traserski, taśma miernicza, nóż dekarSKI, nożyce do blachy, szpachelka, opalarka budowlana.

Podczas pracy z wełną mineralną należy stosować następujące środki ochrony osobistej: rękawice, respirator, okulary ochronne.

2.3. Zasady przechowywania materiałów budowlanych

Aby zapewnić porządek w magazynie, wszystkie produkty należy pogrupować według rodzaju materiałów i rozmiarów oraz zapewnić do nich swobodny dostęp.

Magazynowanie gontów bitumicznych TECHNINICOL SHINGLAS

Paczki z gontami składa się na paletach posortowanych według kodów produkcyjnych w suchym pomieszczeniu w warunkach zapewniających odpowiednie zabezpieczenie opakowań i ich ochronę przed bezpośrednim działaniem promieni słonecznych.

Palety z gontami bitumicznymi TECHNINICOL SHINGLAS należy transportować i przechowywać w temperaturze nie przekraczającej 40°C, bez układania w stosy.

Palety można przewozić i układać piętrząc je, pod warunkiem, że stosowane są odpowiednie podnośniki i stojaki.

Dopuszczalny okres magazynowania jednowarstwowych gontów bitumicznych wynosi 18 miesięcy od daty produkcji, gontów dwuwarstwowych — 24 miesiące od daty produkcji, gontów trójwarstwowych (architektonicznych) — 36 miesięcy od daty produkcji.

Magazynowanie rolek materiałów podkładowych TECHNINICOL

Rolki należy przechowywać w pomieszczeniu lub pod wiatą w temperaturze nie przekraczającej 30°C, posortowane według klas, w odległości co najmniej 1 m od grzejników, w warunkach zapewniających ochronę przed wilgocią i słońcem. Rolki powinny być składowane pionowo na paletach w jednym rzędzie. Przechowywanie rolek w pozycji poziomej jest zabronione.

Folie i membrany dachowe

Materiał należy przechowywać w suchym magazynie wyposażonym w system przeciwpożarowy, w temperaturze nie niższej niż -60°C. Materiały należy chronić przed bezpośrednim działaniem promieni słonecznych. Rolki w miejscu składowania należy ustawiać pionowo. Jeżeli materiał jest przechowywany na paletach, magazynowanie w dwóch rzędach jest dopuszczalne. Materiały muszą być pakowane i posegregowane według rodzajów i klas.

Składowanie wełny skalnej TECHNINICOL

Materiał może być składowany bez zadaszenia, pod warunkiem, że zachowane jest opakowanie transportowe palety (opakowanie palety nie jest uszkodzone). Należy wybrać takie miejsce do przechowywania palet, gdzie nie będą tworzyć się kałuże i błoto. W przeciwnym razie materiał należy składować w zadaszonym pomieszczeniu magazynowym, z płytami ułożonymi poziomo.

Akcesoria dodatkowe

Należy je przechowywać w suchych miejscach, na paletach w oryginalnym, nieuszkodzonym opakowaniu. Wszystkie elementy muszą być zabezpieczone przed promieniowaniem UV.

3.

Warstwa
termoizolacyjna

3. Warstwa termoizolacyjna

3.1. Ogólne informacje i zasady postępowania z materiałami z wełny skalnej

Podczas pracy z materiałami z wełny skalnej należy używać środków ochrony osobistej, a po jej zakończeniu dokładnie umyć ręce.

W trakcie prac z materiałami termoizolacyjnymi i podczas przerw w pracy należy chronić te materiały przed opadami atmosferycznymi.

Opakowanie z materiałem termoizolacyjnym należy otwierać bezpośrednio w miejscu montażu. Do cięcia materiałów z wełny mineralnej TECHNICAL należy używać piły lub noża. Nie wolno łamać płyt termoizolacyjnych.

3.2. Zasady układania warstw izolacji termicznej

Prace przygotowawcze

Przed rozpoczęciem ocieplania należy zamontować krokwie. Zalecana odległość wewnętrzna pomiędzy krokwiami — od 580 do 590 mm. Drewniane konstrukcje należy zabezpieczyć środkami ochronnymi.

UWAGA! Jeżeli odległość wewnętrzna pomiędzy krokwiami nie odpowiada szerokości płyty z wełny skalnej, należy przyciąć materiał na szerokość równą zmierzonej odległości pomiędzy krokwiami +10–20 mm.

Montaż warstwy termoizolacyjnej

Płyty termoizolacyjne należy układać tak, aby były ściśle wpasowane pomiędzy krokwiami. W przypadku układania kilku warstw izolacji, płyty muszą na siebie zachodzić i przykrywać styki.

Jeżeli wymagana grubość wełny przekracza grubość krokwi lub jeżeli należy zainstalować osłonę instalacyjną, można zamontować dodatkowy stelaż z późniejszym dociepleniem. Od strony pomieszczenia należy wykonać dodatkowy drewniany lub metalowy

ruszt o potrzebnej grubości. Prowadnice stelażu są montowane poprzecznie do krokwi, aby nie dopuścić do tworzenia się mostków zimna. Do utworzonego stelażu wkładamy drugą warstwę izolacji cieplnej. Następnie, w razie potrzeby, należy ułożyć izolowane okablowanie elektryczne.

Po zamontowaniu płyt izolacji cieplnej należy zaplanować instalację membrany dyfuzyjnej i folii paroizolacyjnej. Szczegółowy opis montażu danych materiałów przedstawiono odpowiednio w rozdziałach 4 i 5.

4.

**Membrana
dyfuzyjna
(wiatroizolacja)**

4. Membrana dyfuzyjna (wiatroizolacja)

4.1. Ogólne informacje i zasady montażu membrany dyfuzyjnej

Membranę superdyfuzyjną TECHNOMICOL można montować dowolną stroną i wystawiać na działanie promieni słonecznych przez ponad 4 miesiące.

Materiał nie powinien być montowany w pobliżu źródeł otwartego ognia.

Jeżeli drewniane elementy konstrukcyjne zastały zaimpregnowane środkami chemicznymi, przed instalacją membrany dyfuzyjnej należy poczekać, aż całkiem wyschną (nie krócej niż 24 godziny).

4.2. Zasady układania membrany dyfuzyjnej

Zasady ogólne

Membranę należy rozwijać w poprzek krokwi po zewnętrznej stronie dachu. Zaleca się układanie membrany na powierzchni izolacji cieplnej bez przerw.

Montaż membrany dyfuzyjnej

Membranę dyfuzyjną należy przymocować kontrłatami do krokwi za pomocą gwoździ.

WAŻNE! Nie należy dopuszczać do użycia zszywek lub gwoździ bez założenia drewnianej listewki na wierzchu membrany w miejscach mocowania.

Podczas montażu membrany nakładki materiału w pionie i poziomie muszą wynosić co najmniej 100 mm.

WAŻNE! Miejsca styku membrany dyfuzyjnej z elementami konstrukcji budowlanych należy skleić taśmą samoprzylepną. W przypadku rozerwania membrany uszkodzone miejsce także można zakleić za pomocą taśmy samoprzylepnej.

5.

Folia
paroizolacyjna

5. Folia paroizolacyjna

Folia paroizolacyjna chroni więźbę dachu i izolację cieplną przed wilgocią napływającą z pomieszczeń wewnętrznych.

5.1. Ogólne informacje i zasady postępowania z folią paroizolacyjną

Paroizolacja musi być szczelna. Należy uwzględnić rozszerezenie ioinowe przy zmianie temperatur i nie napinać folii podczas montażu oraz zostawić pewien zapas w formie fałdów.

5.2. Zasady montażu paroizolacji

Folię paroizolacyjną TECHNOMICOL układa się dowolną stroną i montuje się w pionie i poziomie na wewnętrznej stronie izolacji cieplnej.

Pierwsze (tymczasowe) mocowanie folii do konstrukcji drewnianej należy wykonać za pomocą zszywek ze stali nierdzewnej lub ocynkowanych gwoździ z płaskimi łbami (papiakami).

WAŻNE! Miejsca mocowania należy rozmieszczać na zakładkach połączeniowych, gdzie potem następuje uszczelnienie folii.

Zakładka płótna powinna wynosić 100–200 mm. Styki i miejsca mocowania folii zszywaczem uszczelnia się za pomocą dwustronnej taśmy klejącej. Uszkodzenia folii należy zakleić taśmą klejącą, a następnie nałożyć kawałek folii paroizolacyjnej TECHNOMICOL z zakładką 100 mm w każdym kierunku.

WAŻNE! Należy minimalizować ilość otworów. Konieczne otwory należy uszczelniać w celu zapewnienia szczelności całej paroizolacji.

WAŻNE! Mocowanie do powierzchni metalowych i betonowych wykonujemy z pomocą dwustronnej taśmy klejącej.

Poszczególne odcinki folii należy szczelnie połączyć nie tylko pomiędzy sobą, lecz także przymocować do przylegających konstrukcji, czy też do wystających elementów (słupki antenowe, kominki wentylacyjne, kominy, okna dachowe itd.).

Podczas montażu folii, przy instalacji podbitki, płyt gipsowo-kartonowych, elementów dekoracyjnych, zaleca się mocować podkładki instalacyjne w postaci drewnianych listew lub innych profili, tak by otwory pod mocowanie powstawały w tych materiałach, a nie w folii paroizolacyjnej.

WAŻNE! W przypadku nieprzestrzegania powyższych zasad para wodna będzie przedostawać się przez szczeliny, co spowoduje problemy związane z kondensacją wilgoci w izolacji cieplnej, rozprzestrzenianiem się grzyba, pleśni w konstrukcji drewnianej dachu, tworzeniem się lodu i pojawianiem się wszelkich innych problemów wywołanych niepożądanym skraplaniem się pary wodnej.

WAŻNE! W charakterze paroizolacji na podłożu betonowe zaleca się zastosowanie produktu MIDA SELF, modyfikowanej SBS papy asfaltowej o właściwościach paroizolacyjnych, która jest odporna na ewentualne uszkodzenia mechaniczne w trakcie montażu.

6.

**Przygotowanie
podłoża**

6. Przygotowanie podłoża

6.1. Wentylacja dachowa

Wentylacja dachowa polega na zbudowaniu we wnętrzu dachu specjalnych przestrzeni, w których przewidziano przepływ powietrza. Prawidłowe zaprojektowanie systemu wentylacyjnego oraz zastosowanie odpowiednich materiałów wydłuża okres użytkowania całej konstrukcji dachu. Właściwa wentylacja dachu to istotny warunek jego długotrwałego i bezusterkowego funkcjonowania.

Wentylacja to system nawiewno-wywiewny, który zapewnia przepływ powietrza w celu usuwania nadmiaru ciepła i wilgoci spod pokrycia dachowego. System wentylacji dachowej składa się z trzech głównych elementów: otworów napowietrzających, szczeliny wentylacyjnej (kanał nad warstwą termoizolacji) umożliwiającej cyrkulację powietrza oraz otworów odpowietrzających w górnej części dachu.

Nadmiernie ogrzane poddasze w połączeniu z wilgocią i brakiem wentylacji grożą szeregiem problemów, takich jak uszkodzenie pokrycia dachowego, gontów, powstawanie lodu w okresie zimowym oraz gromadzenie się wilgoci w poszyciu i/lub izolacji dachowej. Grozi to zniekształceniem poszycia i gontów, a także znacznym skróceniem żywotności gontów.

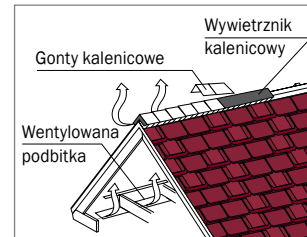
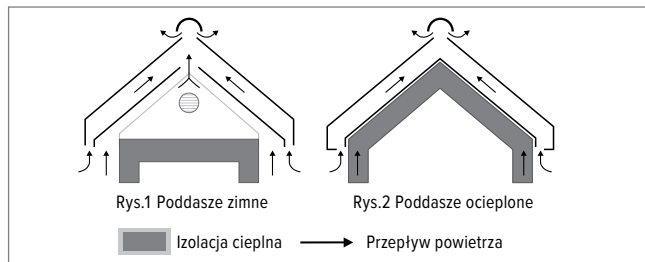
Schemat wentylacji zimnego poddasza

Przy budowie dachu z zimnym poddaszem (rys. 1) należy koniecznie zapobiec przedostawaniu się ciepła z pomieszczeń mieszkalnych na poddasze, właściwie zaizolować strop poddasza i zapewnić odpowiednią izolację komina, przechodzącego przez poddasze.

Konieczne jest zapewnienie intensywnej wentylacji całego poddasza powietrzem zewnętrznym.

W przypadku naturalnej wentylacji pomieszczeń zimnego poddasza zaleca się umieszczenie otworów wentylacyjnych — wlotów od strony okapu równomiernie wzdłuż obwodu budynku i wylotów w kalenicę na całej jej długości.

Schemat wentylacji ocieplonego poddasza

Przy budowie dachu z ocieplonym poddaszem (rys. 2) konieczne jest zapobieganie przedostawaniu się ciepła do przestrzeni pod dachem, prawidłowo wykonując izolację dachu, jak również poprzez zapewnienie intensywnej wentylacji całej przestrzeni poddaszowej powietrzem z zewnątrz.

System wentylacji poszycia dachowego składa się z trzech głównych elementów: otworów napowietrzających, szczeliny wentylacyjnej (drożny kanał nad warstwą izolacji termicznej) umożliwiającej cyrkulację powietrza oraz otworów odpowietrzających w górnej części dachu. Powierzchnia otworów wentylacyjnych w konstrukcji dachu powinna stanowić 1/300–1/500 całej powierzchni termoizolacji poddasza.

Ciśnienie na poddaszu powinno być niższe, dlatego powierzchnia otworów wywiewnych powinna być większa o 10–15% niż powierzchnia otworów napowietrzających. Zapewni to intensywną cyrkulację powietrza. Powietrze musi swobodnie przenikać od strony okapu i przez drożną szczelinę wentylacyjną wydostawać się na zewnątrz u góry dachu przez wywietrzniki kalenicowe lub punktowe.

W przypadku pełnego deskowania okapu należy zastosować specjalne podbitki dachowe z otworami wentylacyjnymi. Szczelinę wentylacyjną wykonuje się za pomocą drewnianej kontrłaty. Kontrłata jest mocowana mechanicznie za pomocą gwoździ pierścieniowych lub wkrętów do drewna.

Kanał wentylacyjny nad izolacją cieplną powinien mieć wysokość 50 mm przy kącie nachylenia połaci przekraczającym 20°.

W przypadku mniejszego kąta pochylenia połaci (<20°), wysokość szczeliny wentylacyjnej należy zwiększyć do 80 mm.

Szczelina wentylacyjna utworzona za pomocą kontrłaty musi być drożna, powietrze powinno swobodnie przez nią przepływać. Zakrywanie i zapychanie kanałów wentylacyjnych jest niedopuszczalne.

WAŻNE! Niezastosowanie się do powyższych zasad może mieć następujące konsekwencje:

1. Nagromadzenie wilgoci prowadzące do powstawania kondensatu na krokwiach i poszyciu, a następnie pleśni i grzybów, niszczących elementy drewniane;
2. Obłodzenie pokrycia dachowego, co w rezultacie może doprowadzić do jego uszkodzenia (oraz do uszkodzenia systemu rynno-

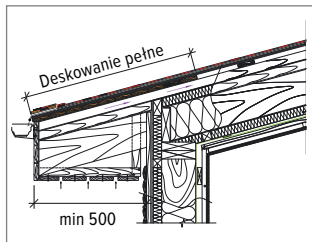
wego), a podczas odwilży topniejąca woda może się dostać pod pokrycie dachowe.

3. Przegrzanie materiału pokrycia dachowego i wnętrza poddasza w okresie letnim;

4. Zawilgocenie izolacji termicznej, prowadzące do gwałtownego zmniejszenia jej oporu cieplnego i zwiększenia kosztów ogrzewania domu;

5. Zwiększony koszt klimatyzacji pomieszczeń.

6.2. Wykonanie podłoża pod ułożenie gontów bitumicznych

Przy dobieraniu materiału do rozrzedzonego rusztu należy brać pod uwagę zasadniczo drewno iglaste klasy 2 lub wyższej o wilgotności względnej maksymalnie 20%.

Odległość pomiędzy łątami:

- w rzędach: zgodnie z obliczeniami;
- na okapie: ciągłe podłoże z desek o szerokości od krawędzi okapu do wewnętrznej płaszczyzny ściany (patrz rysunek niżej);

Materiał powinien być mocowany gwoździami lub wkrętami do drewna, po 2 sztuki na złącze. Połączenie dwóch poprzecznych elementów łączenia (rusztu) w jednym rzędzie wykonujemy

w ten sposób, aby styk desek przypadał na krokiew. Każdy koniec deski mocujemy mechanicznie w dwóch punktach.

Styki łączenia (rusztu) w sąsiednich poziomych rzędach powinny być przesunięte względem siebie przynajmniej o jeden rozstaw krokwi. Długość desek nie może być mniejsza niż dwa rozstawy krokwi.

Poszycie

Poszycie pod układanie gontów bitumicznych powinno być suche, ciągłe, sztywne i równe. Różnice w poziomie nie powinny przewyższać 1–2 mm.

Pełne poszycie pod gonty może być wykonane z następujących materiałów:

- desek pióro-wpust lub desek obrzynanych z drewna iglastego klasy 2 lub wyższej o wilgotności względnej nie przekraczającej 20%, posortowanych według grubości;

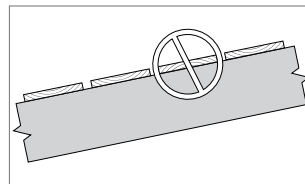
- płyt wiórowych OSB-3 o podwyższonej odporności na wilgoć lub sklejkі wodoodpornej do zastosowań zewnętrznych.

Zalecana grubość płyt OSB-3 pod ułożenie gontów bitumicznych wynosi 15 mm (min. 12 mm) dla kolekcji WESTERN, CONTINENT i ATLANTIC oraz 12 mm (min. 9 mm) dla innych kolekcji.

WAŻNE! Grubość pełnego poszycia zależy od rozstawu krokwi i zagęszczenia rusztu. Wyboru konstrukcji dachowej należy dokonać na podstawie obliczeń obciążeń stałych i tymczasowych, kształtu dachu oraz ciężaru materiałowego. Należy zawsze przestrzegać wymagań technicznych określonych w krajowych kodeksach budowlanych.

WAŻNE! Niedopuszczalne jest użycia do montażu w konstrukcji dachowej drewna surowego lub słabo wysuszonego. Naruszenie tego wymogu może prowadzić do nieodwracalnej deformacji pokrycia dachowego oraz w konsekwencji do naruszenia jego funkcji hydroizolacyjnej.

Deski pióro-wpust lub obrzynane

W przypadku pełnego deskowania należy zwrócić uwagę, aby deski były układane stroną dordzeniową do góry.

Do montażu należy przebrać deski uwzględniając ich grubość, tak aby grubość poszycia zmieniała się stopniowo i grubsze deski należy układać bliżej okapu. Wzdłużne połączenia desek powinny znajdować się na podporach. W miejsca połączeń należy wbijać minimum 4 gwoździe.

W razie użycia wilgotnego drewna, końce desek z pióro-wpustem lub desek obrzynanych z każdej strony mocuje się za pomocą dwóch wkrętów do drewna.

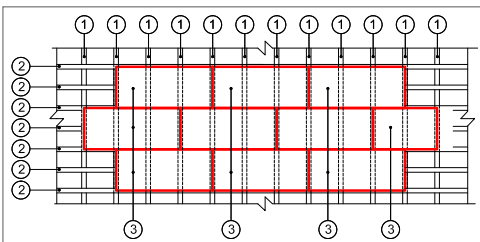
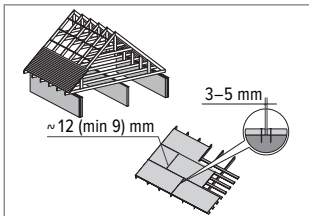
Płyta OSB-3 lub sklejka wodoodporna

Montaż ciągłego poszycia należy wykonać z przesunięciem płyt względem siebie. Minimalna wielkość przesunięcia powinna odpowiadać rozstawowi krokwi.

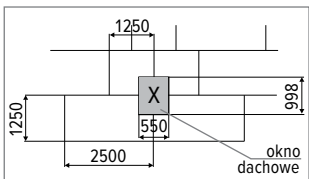
Pomiędzy brzegami płyt należy zachować szczelinę dylatacyjną min. 3 mm, by pozwolić płytom pracować. Mocowanie płyt musi być wykonane przy pomocy gwoździ (spiralnych lub pierścieniowych) lub wkrętów do drewna.

1 – krokwie;
2 – łaty;
3 – płyty OSB-3.

Płyty poszycia ciągłego są układane dłuższą stroną w poprzek krokwi. Poziome styki (dłuższe boki) powinny się opierać na pomocniczych podporach (łatach).

Gwoździe mocuje się mechanicznie na całym obwodzie płyty zachowując odstępy zgodnie z obliczeniami.

W przypadku montażu okna dachowego konieczne jest wykonanie połączeń płyt poszycia z nierównym stopniowaniem, unikając w ten sposób zbieżności ze stykami powierzchni okna.

6.3. Obróbka okapu dachowego

Po wykonaniu poszycia dachu należy wykonać okapowy pas nadrynnowy z blachy stalowej.

Obróbkę okapu wykonuje się przed ułożeniem papy podkładowej. Mocowanie pasu nadrynnowego odbywa się za pomocą gwoździ dekarских naprzemianlegle co 120–150 mm.

WAŻNE! Listwy blachy montuje łącząc ze sobą z nakładką 30–50 mm.

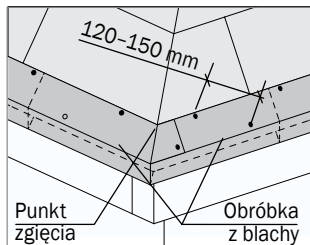
Przed wykonaniem obróbki okolic kosza bądź naroża blachę należy przyciąć na miejscu, pozostawiając część listwy dla wyprowadzenia na naprzeciwległą połąć.

Obróbka kosza. Miejsce zgięcia listwy.

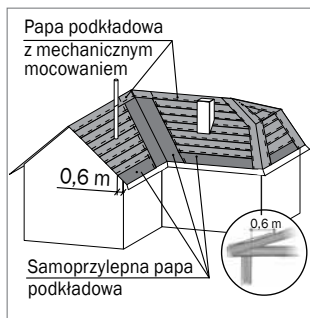

Obróbka kosza. Mocowanie za pomocą gwoździ dekarских.

Mocowanie obróbki naroża.

6.4. Układanie papy podkładowej

Papę podkładową należy ułożyć na całej powierzchni dachu bez względu na kąt nachylenia dachu:

- samoprzylepną papę podkładową **MIDA SELF** lub inny materiał o takich samych parametrach* należy ułożyć w koszach i wzdłuż okapu;
- Papę podkładową **Underlay PRO (S) 500** z mocowaniem mechanicznym lub inny materiał o takich samych parametrach* na pozostałej powierzchni dachu.

Zalecenia ogólne dotyczące układania papy podkładowej

Montaż papy podkładowej należy przeprowadzić w tych samych warunkach temperaturowych (bez nagłych zmian temperatury, na przykład od wieczora do rana). Podczas rozwijania materiału na powierzchni połaci i mocowania go, należy zapewnić napięcia papy i sprawdzić, czy jest ułożona bez widocznych fałd i zmarszczeń.

Przed bezpośrednim zamocowaniem papy należy wyprostować i rozciągnąć materiał tak, aby pomiędzy gwoździami nie tworzyły się fałdy lub zmarszczki.

Montaż zimą (przy temperaturze powietrza poniżej +5 °C): bezpośrednio przed montażem papę należy przechowywać w pomieszczeniu o temperaturze +23 °C przez co najmniej 24 godziny. Papę należy podawać na dach w takiej ilości, by została zamontowana bezpośrednio po dostarczeniu.

*Lub każdy inny materiał o takich samych właściwościach.

Samoprzylepna papa podkładowa MIDA SELF

Papa podkładowa MIDA SELF układana jest w koszu na szerokość 1 m (po 500 mm na każdą połać).

WAŻNE! Należy dążyć, w miarę możliwości, do ułożenia papy bez zakładek na całej długości kosza. W przeciwnym razie papę należy układać na zakładkę ze starannym przyklejeniem styku w górnej części dachu. Wielkość zakładki wynosi 300 mm.

Dopasuj papę podkładową w miejscu montażu.

Zaznacz i odetnij nadmiar materiału podkładowego.

Umieścić materiał dokładnie pośrodku kosza.

Przytnij papę wzdłuż wcześniej zaznaczonej linii.

Przy okapie materiał należy ułożyć z odstępem o szerokości 10–20 mm od zagięcia pasa nadrynnowego.

WAŻNE! Papę podkładową na dolnej krawędzi kosza należy odciąć lekko zaokrąglając (w formie jęczyzka), aby przykryć styk obróbki okapu w koszu.

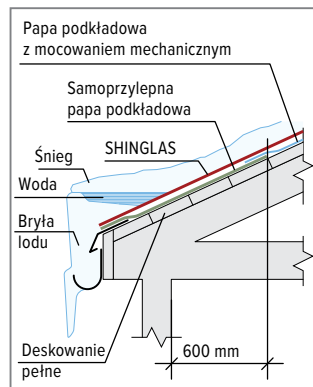
Usuń folię ochronną i przyklej materiał na całej szerokości do połaci.

WAŻNE! W trakcie przyklejania należy starannie rozprostować płótno unikając powstania zagięć i nierówności.

Przy temperaturze poniżej +5°C zaleca się dodatkowo przymocować papę podkładową gwoździami papowymi o szerokim łbie co 300 mm.

Po ułożeniu papy podkładowej MIDA SELF w koszu należy ją ułożyć wzdłuż okapu.

Papę podkładową wzdłuż okapu należy ułożyć na całej szerokości jego występu plus 600 mm od wewnętrznej powierzchni ściany w kierunku wnętrza budynku*.

* Reguła ta dotyczy dachów o spadku wynoszącym maks. 60°; jeżeli spadek jest większy niż 60°, układamy papę o szerokości 1 metra od krawędzi okapu.

WAŻNE! Dane rozwiązanie pozwala uniknąć przecieków w strefie okapu budynku lub obiektu spowodowanych zmianami warunków temperaturowo-wilgotnościowych w przestrzeni poddachowej lub gwałtownymi zmianami temperatury otoczenia.

Przytnij papę podkładową wzdłuż wcześniej zaznaczonych linii.

WAŻNE! Podczas przycinania papy należy podkładać pod materiał coś twardego (kawałek drewna, sklejkę itp.), aby uniknąć uszkodzenia warstwy spodniej.

Papę należy ułożyć wzdłuż okapu z odstępem 10–20 mm od zagięcia listwy (obróbki). Materiał układamy na zakładkę 150 mm w kierunku poprzecznym w miejscach styku papy podkładowej na okapie i w koszu. Miejsca zakładki smarujemy klejem bitumicznym TECHNINICOL FIXER o maksymalnej grubości warstwy 1 mm.

Po przymierzeniu papy podkładowej na okapie należy usunąć folię ochronną z jednej części płótna.

Przykleić część płótna do podłoża, a pozostałą część zwinąć do miejsca przyklejania.

Przykleić pozostałą część płótna do podłoża, jednocześnie rozwijając rulon i usuwając folię ochronną.

Przy temperaturze poniżej +5°C papę należy dodatkowo przymocować papiakami wzdłuż górnej krawędzi płótna, odstępując od krawędzi 50 mm, wbijając gwoździe co 300 mm.

Papy podkładowe Underlay PRO, Underlay BASE z mocowaniem mechanicznym

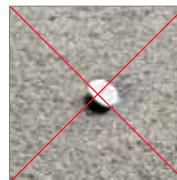
Na pozostałej powierzchni pości muje się papę podkładową UNDERLAY (z mocowaniem mechanicznym).

Tak samo jak przy montażu samoprzylepnej papy podkładowej, materiał należy przymierzyć i dopasować w miejscu montażu. Przed bezpośrednim zamocowaniem papy należy wyprostować i rozciągnąć materiał tak, aby pomiędzy gwoździami nie tworzyły się fałdy lub zmarszczki. Montaż papy podkładowej należy przeprowadzić w takich samych warunkach temperaturowych (bez nagłych zmian temperatury, np. od wieczora do rana). Papę należy przymocować wzdłuż obwodu gwoździami dekarскими, zachowując 50 mm

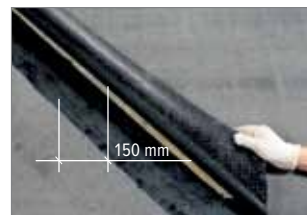
odległość od krawędzi podkładu, co 200–250 mm, z wyłączeniem zakładek z dolnym płótnem.

WAŻNE! Głównka gwoździa nie powinna wrznąć się w papę podkładową – musi ściśle dociskać papę do podłoża. Przed bezpośrednim zamocowaniem papy podkładowej za pomocą gwoździa, należy materiał wyprostować i wygładzić, aby na powierzchni nie było pofałdowań i nierówności.

Miejsca zakładki należy posmarować klejem bitumicznym TECHNINICOL FIXER pasem o szerokości 100 mm. Grubość warstwy kleju maksymalnie 1 mm.

W kierunku poprzecznym zakładka wynosi 150 mm.

W kierunku wzdłużnym zakładka wynosi 100 mm.

Należy zwrócić uwagę na odległość pomiędzy poprzecznymi zakładkami przylegających do siebie materiałów: zakładki poprzeczne sąsiadujących płócien papy powinny być przesunięte względem siebie minimum o 500 mm.

6.5. Obróbka okapu szczytowego

Obróbkę okapu szczytowego dachu wykonuje się z blachy stalowej.

Listwę obróbki okapu szczytowego należy zamocować na papie podkładowej z zakładką 30–50 mm, po uprzednim docięciu listwy na miejscu.

Listwę mocujemy gwoździami dekarскими naprzemiennie ze skokiem 120–150 mm.

6.6. Przygotowanie kosza

Układanie gontów bitumicznych w koszu można wykonywać dwoma sposobami: metodą otwartego kosza i metodą „podcięcia”. Przygotowanie kosza zależy od wybranej metody.

Metoda otwartego kosza

Papę koszową układamy wzdłuż osi kosza na wcześniej ułożonej samoprzylepnej papie podkładowej.

WAŻNE! Papę koszową na dolnej krawędzi należy przyciąć z niewielkim zaokrągleniem („języczek”).

Papę koszową należy złożyć na pół na całej długości kosza i ścisnąć na linii zagięcia.

Następnie papę należy rozłożyć w koszu.

WAŻNE! Papę koszową należy rozłożyć ostrożnie, unikając tworzenia się fałdów i nierówności.

Papę koszową należy posmarować z tylnej strony klejem bitumicznym TECHNINICOL FIXER na szerokość 100 mm.

Papę koszową należy zamocować za pomocą gwoździ dekarских wbijając je co 200–250 mm, odstupując od krawędzi płótna na odległość 20–30 mm.

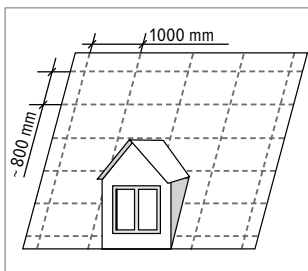
Zamontowana papa koszowa.

WAŻNE! Jeżeli kosz jest wykonywany metodą otwartą, zamiast papy koszowej można użyć powlekanej blachy odpornej na korozję (zalecane dla regionów charakteryzujących się gorącym klimatem).

Metoda podcięcia

Ten sposób montażu gontów bitumicznych nie wymaga użycia papy koszowej. Więcej informacji na ten temat znajduje się w punkcie 7.5.

6.7. Oznakowanie połączeń dachu

Oznakowanie połączeń dachu sznurkiem traserskim pomaga w prawidłowym ułożeniu gontów bitumicznych zarówno w linii poziomej, jak i pionowej. Pomaga również w wyrównaniu gontów, jeśli którykolwiek z elementów dachu nachodzi na połąć lub jeżeli geometria połączeń dachu została naruszona. Odległość między liniami pionowymi znakowania jest taka sama, jak szerokość gontów. Odległość między liniami poziomymi odpowiada pięciu rzędom ułożonych gontów (około ~ 800 mm).

WAŻNE! Linie wyznaczone sznurkiem traserskim spełniają wyłącznie funkcję nakierującą. Nie wskazują miejsca, w którym należy mocować gonty.

7.

Montaż gontów
bitumicznych

7. Montaż gontów bitumicznych

7.1. Zalecenia ogólne dotyczące montażu gontów bitumicznych

Nie należy używać paczek z różnymi kodami kolorów do pokrycia tego samego dachu. Dopuszczalne niewielkie różnice w odcieniach kolorów nie stanowią wady produktu.

Należy unikać nierównomiernego rozłożeniu koloru na dachu, co może się przejawiać się widocznymi plamami.

Przy temperaturze zewnętrznej $+5^{\circ}\text{C}$ lub niższej gonty bitumiczne należy przechowywać w ciepłym i suchym pomieszczeniu o temperaturze minimum $+18^{\circ}\text{C}$, przez co najmniej 24 godziny przed montażem. Tuż przed planowanym montażem gonty należy wyjmować partiami po 5 lub 6 paczek.

Przy temperaturze zewnętrznej $+5^{\circ}\text{C}$ lub niższej należy użyć opalarki budowlanej do podgrzania samoprzylepnego pasma na gonce w celu poprawy jego przyczepności.

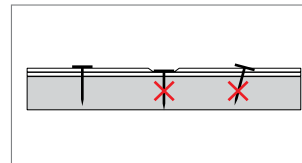

Aby zapobiec uszkodzeniom dachu, materiał na połaci należy przycinać na specjalnej deseczce podkładowej.

UWAGA! Nie zaleca się chodzenia po dachu w słoneczną lub zimną i wilgotną pogodę, ponieważ może to spowodować powstanie plam i śladów po butach. Do poruszania się po połaci dachowej należy używać drabin dachowych i pomostów.

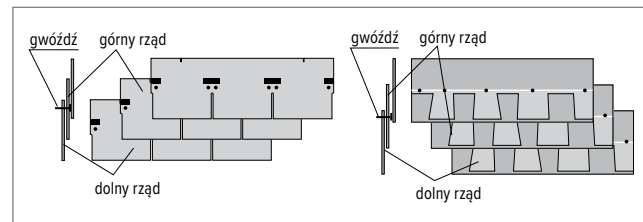
7.2. Mocowanie gontów standardowych

Każdy gont bitumiczny jest mocowany do podłoża dachu za pomocą specjalnych ocynkowanych gwoździ o szerokiej główce, których ilość zależy od kąta nachylenia połaci dachu.

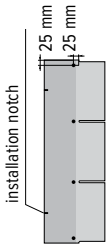
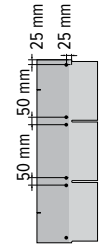
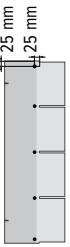
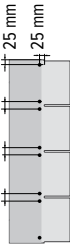
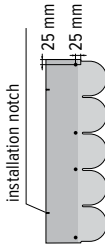
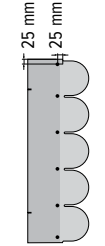
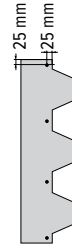
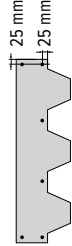
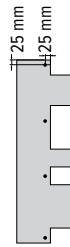
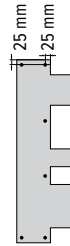

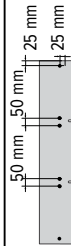
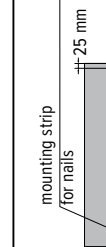
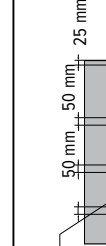
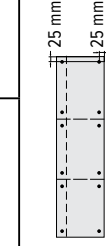
Prawidłowe wbijanie gwoździ ma zasadnicze znaczenie. Gwoździe należy wbijać tak, aby główka znajdowała się w jednej płaszczyźnie z powierzchnią gontu, a nie wrzynała się w nią.

UWAGA! W przypadku gontów o kształcie wycięcia „zęb smoka” gwoździe należy wbijać na zaznaczonej linii pomocniczej, tak by dokładnie zamocowały miejsce nakładki dwóch warstw gontu. Żeby ułatwić montaż, producent umieścił specjalną linię pomocniczą na zewnętrznej powierzchni gontów laminowanych.

WAŻNE! Trójwarstwowe gonty bitumiczne z kolekcji «Continent» i «Atlantic» wymagają gwoździ o długości co najmniej 45 mm.

Kształt wycięcia	Nachylenie połaci		Liczba gwoździ	Długość gwoździ
	12°–44°	45°–90°		
"trio"			45°–90°	30 mm
«quattro»			4 sztuki	
«ogon bobra, beaver»			5 sztuk	
«sonata, hexagonalny»			4 sztuki	
«accord»			6 sztuk	

Kształt wycięcia	Nachylenie połaci		Liczba gwoździ	Długość gwoździ
	12°–44°	45°–90°		
«bricks»			10 sztuk	30 mm
«delta»			6 sztuk	
«ząb smoka»			8 sztuk	
Gonty kalenicowo-startowe TECHNONICOL			12 sztuk	

Kształt wycięcia	Nachylenie połaci		Liczba gwoździ	Długość gwoździ
	12° – 44°	45° – 90°		
"western"			8 sztuk	30 mm
"continent"			10 sztuk + klej bitumiczny	45 mm
«atlantic»			12 sztuk	30 mm

7.3. Mocowanie pasa startowego

Do układania pasa startowego stosuje się uniwersalne gonty kalenicowo-startowe TECHNONICOL, gonty standardowe z obciętymi listkami lub całe gonty standardowe (w przypadku kształtu „ząb smoka”). Warianty wykonania pasa startowego (początkowego) w zależności od kształtu wycięcia gontów bitumicznych:

Kształt wycięcia	Pas startowy na okapie
"sonata, hexagonalny"	Gonty kalenicowo-startowe / Gonty standardowe z odciętymi listkami
"accord"	Gonty kalenicowo-startowe / Gonty standardowe z odciętymi listkami
"trio"	Gonty standardowe z odciętymi listkami
"quattro"	Gonty standardowe z odciętymi listkami
"beaver, ogon bobra"	Gonty kalenicowo-startowe / Gonty standardowe z odciętymi listkami
"bricks"	Gonty kalenicowo-startowe / Gonty standardowe z odciętymi listkami
"delta"	Gonty kalenicowo-startowe / Gonty standardowe z odciętymi listkami
"ząb smoka"	Gonty standardowe
"western"	Gonty kalenicowo-startowe
"continent"	Gonty kalenicowo-startowe
"atlantic"	Gonty kalenicowo-startowe

Pasy startowe dla gontów o kształcie wycięcia „sonata, hexagonal”, „accord”, „trio”, „beaver, ogon bobra” i „bricks” mogą być wycięte z gontów standardowych.

Odcinanie listków w gontach standardowych		
Gonty kalenicowo-startowe		
	Gonty kalenicowo-startowe	

Linia przerywana pokazuje, gdzie należy przyciąć gonty.

W przypadku gontów o kształcie wycięcia „zęb smoka” pas startowy jest układany ze standardowych gontów bez wstępnego przycinania.

Jeśli pas startowy jest układany z przyciętych gontów standardowych, listki gontu muszą być odcięte wzdłuż wcześniej zaznaczonej linii.

W razie potrzeby należy zdjąć folię z przyciętych gontów.

UWAGA! NIE WOLNO zdejmować folii antyadhezyjnej z napisem „Do not remove” z gontów o kształcie «zęb smoka».

W przypadku wykonania przycięcia standardowych gontów według określonego wzoru albo użycia standardowych gontów w charakterze pasa startowego, należy tylną stronę gontu posmarować w miejscu, gdzie nie ma warstwy klejącej, klejem bitumicznym TECHNINICOL FIXER.

Gonty kalenicowo-startowe, przycięte gonty standardowe lub całe gonty standardowe przykleja się do wierzchniej części papy podkładowej w odległości 10–20 mm od miejsca zgięcia listwy okapowej (obróbki okapu). Odległość ta zależy od długości i kąta nachylenia połaci, i jest tym większa, im większe są te wartości.

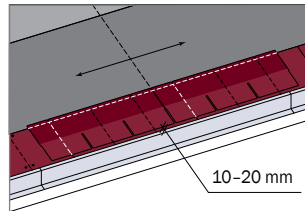

Gonty kalenicowo-startowe i przycięte gonty standardowe

mocuje się za pomocą gwoździ dekarских, minimum po 12 gwoździ na jeden gont. Gonty standardowe (nie przycięte) powinny być mocowane zgodnie ze schematem podanym na stronach 54–56.

7.4. Mocowanie pierwszego i kolejnych rzędów gontów

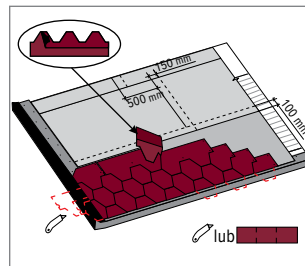
Na długich połaciach dachu zaleca się układanie pierwszego rzędu od środka połaci, aby ułatwić poziomowanie.

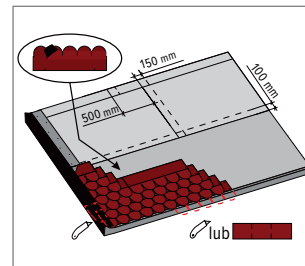
Pierwszy rząd należy układać odstępując od pasa startowego o 10–20 mm.

WAŻNE! Pierwszy rząd gontów powinien zastępować miejsca mechanicznego mocowania pasa startowego.

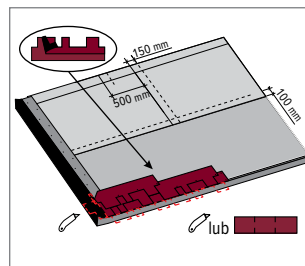
Montaż należy wykonywać ukośnymi pasami.

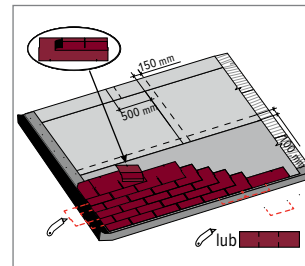
kształt wycięcia „sonata, hexagonalny”

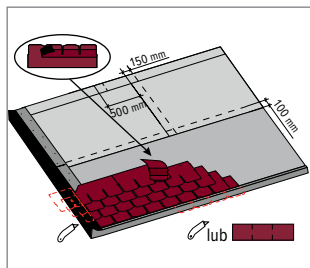
kształt wycięcia „beaver, ogon bobra”

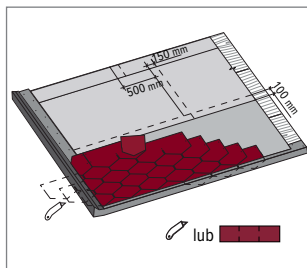
kształt wycięcia „accord”

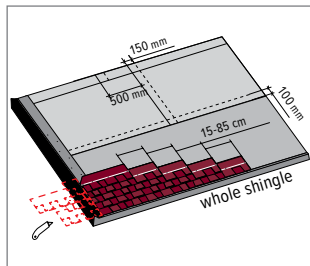
kształt wycięcia „trio”, „quattro”

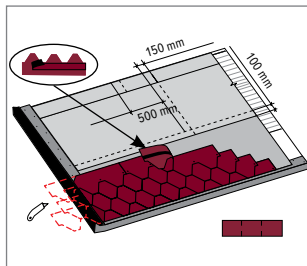
kształt wycięcia „bricks”

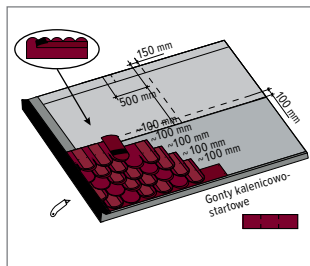
kształt wycięcia „delta”

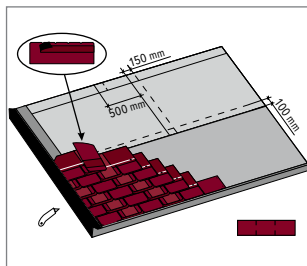
kształt wycięcia „zab smoka”

kształt wycięcia „western”

kształt wycięcia „atlantic”

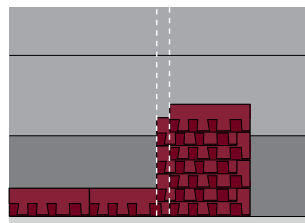
kształt wycięcia „continent”

Drugi rząd jest montowany od środka połaci, z przesunięciem w lewo lub prawo o pół listka. Gonty muszą być przybijane w taki sposób, aby dolna krawędź listków znajdowała się w jednej płaszczyźnie z górną krawędzią wycięć ułożonego pierwszego rzędu.

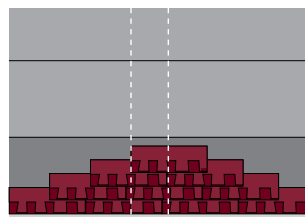
WAŻNE! Przy układaniu gontów z kolekcji JAZZ, COUNTRY i RANCHO (kształt wycięcia „zab smoka”) przesunięcie gontów w poziomie w stosunku do poprzedniego rzędu może się wahać w granicach 15–85 cm. Przy tym nie należy dopuszczać do pojawienia się określonej prawidłowości w doborze wzoru. Wzór układania gontów powinien być abstrakcyjny.

Trzeci rząd układany jest z przesunięciem w stosunku do drugiego o pół listka, w lewo lub prawo, w zależności od pierwotnie wybranego kierunku.

Montaż gontów należy rozpocząć od środka połaci w formie pasa lub piramidy.

Układanie w formie pasa.

Układanie w formie piramidy.

W celu maksymalnej ochrony dachu przed ukośnym deszczem należy posmarować standardowe gonty klejem bitumicznym TECHNINICOL FIXER wzdłuż krawędzi szczytowej na szerokość 10 cm:

Nałożyć pas kleju TECHNINICOL FIXER o szerokości 100 mm.

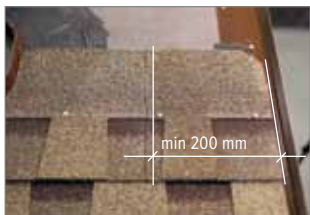

Gonty bitumiczne należy montować z odstępem 15–20 mm od wewnętrznego zgięcia listwy krawędzi szczytowej.

WAŻNE! Górne rogi gontów, które dochodzą do listwy krawędzi szczytowej, należy przyciąć ukośnie o 20–30 mm w celu odprowadzania wody.

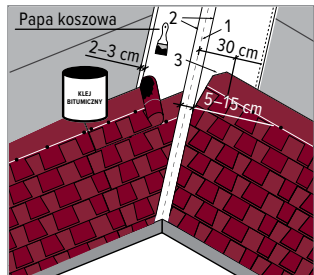
Minimalna odległość pomiędzy krawędzią szczytową i zamontowanym gontem musi wynosić co najmniej 200 mm.

Wyróż z gontu standardowego o szerokości nie mniejszej niż 200 mm należy zamocować za pomocą minimum dwóch gwoździ dachowych.

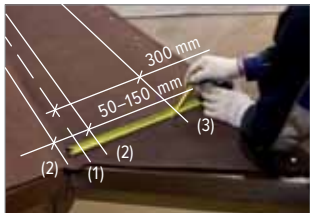
7.5. Wykonanie kosza

Metoda otwartego kosza

Widok ogólny i oznaczenia:

- 1** – oś kosza;
- 2** – linia podcięcia;
- 3** – przycięcie gontów w celu przekierowania wody.

Dokonaj oznaczenia materiału kosza:

1. **Linia podcięcia (2)** w kierunku osi kosza (1). Szerokość rynny kosza waha się od 50 do 150 mm.
2. **Linia mocowania gontów (3)** w odległości co najmniej 300 mm od osi kosza.

Szerokość kosza zależy od lokalizacji budynku/obiektu. W przypadku, gdy znajduje się on na terenie leśnym, należy zwiększyć szerokość rynny w celu zapewnienia swobodnego usuwania liści. Zalecana szerokość rynny wynosi 70 mm.

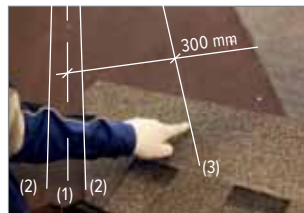
Zaznacz linie podcięcia i mocowania za pomocą sznura traser-skiego (poprzez odbity ślad).

Układaj gonty standardowe do linii podcięcia w kierunku osi kosza i wykonaj rozmiarze nie linii podcięcia.

Przytnij gonty standardowe wzdłuż linii podcięcia wykorzystując do tego celu drewnianą podkładkę (deseczkę), aby nie uszkodzić warstwy hydroizolacyjnej.

Każdy gont zamocuj za pomocą gwoździ dachowych wzdłuż linii mocowania (3) w minimalnej odległości 300 mm od osi kosza (1).

Przytnij ukośnie górny róg każdego gontu, który dochodzi do kosza, o 20–30 mm, jak pokazano na zdjęciu, aby skierować wodę do środka kosza.

Posmaruj gonty klejem bitumicznym TECHNONICOL FIXER na tylnej stronie na szerokość 100 mm w miejscach, gdzie nie ma warstwy klejącej.

Gonty należy posmarować klejem bitumicznym TECHNONICOL FIXER na każdej powierzchni połaci.

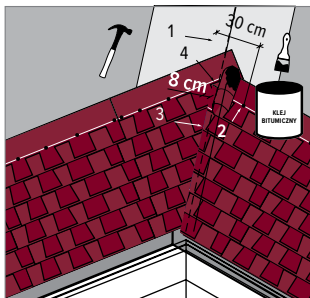
WAŻNE! Klej należy nanieść nie tylko na materiał kosza, lecz także na znajdujące się niżej gonty w celu jak najlepszej izolacji.

Kosz wykonany metodą otwartą.

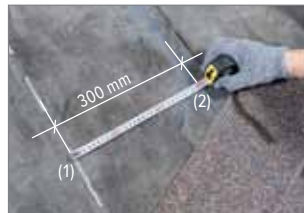
UWAGA! Jeśli wielkości spływu wody z połaci znacząco się różnią, to rynnę kosza należy przesunąć w stronę mniejszego spływu wody w celu skompensowania podmywania styku gontów i kosza.

Metoda podcięcia. Kosz zamknięty

Widok ogólny i oznaczenia:

- (1) – środkowa oś kosza;
- (2) – linia mocowania gontów bitumicznych (3) w odległości co najmniej 300 mm od osi kosza;
- (3) – linia podcięcia (odległość nie mniejsza niż 80 mm od osi kosza);
- (4) – przycięcie gontów w celu zmiany kierunku spływu wody.

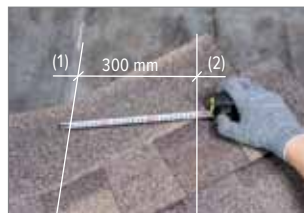
Wymierz na papie podkładowej **linię mocowania (2)** gontów bitumicznych w odległości co najmniej 300 mm od **osi kosza (1)**.

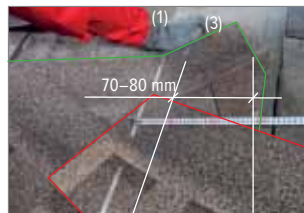
Gonty należy układać zaczynając od połaci o mniejszym spadku, z zakładką na bardziej stromą połać. Zakładka powinna wynosić co najmniej 300 mm. Za pomocą sznurka traserskiego należy zaznaczyć linię prostą do mocowania.

Dodatkowo każdy gont przymocuj za pomocą gwoździ dachowych wzdłuż **linii mocowania (3)** w odległości co najmniej 300 mm od osi kosza.

Nie należy wbijać gwoździ dachowych w odległości mniejszej niż 300 mm od środkowej **osi kosza (1)**.

Za pomocą sznurka traserskiego zaznacz **linię podcięcia (3)** na bardziej stromej połaci, w odległości 70–80 mm od osi kosza (1). Gonty należy ułożyć na stromej połaci (linia czerwona), na wierzchu gontów zamocowanych wcześniej na połaci o mniejszym spadku (zielona linia), w taki sposób, żeby krawędź gontu wystawała poza **linię podcięcia (3)**.

Przytnij gonty standardowe na stromej połaci wzdłuż linii podcięcia wykorzystując do tego celu specjalną drewnianą podkładkę (deseczkę), aby nie uszkodzić warstwy hydroizolacyjnej.

Zetnij górne narożniki każdego gontu ukośnie o 20–30 mm, aby skierować wodę do kosza.

Posmaruj gonty klejem bitumicznym TECHNOMICOL FIXER na tylnej stronie na szerokość 100 mm w miejscach, gdzie nie ma warstwy klejącej.

WAŻNE! Klejem bitumicznym należy posmarować nie tylko gonty na połaci o mniejszym spadku, ale również gonty na stromej połaci, w celu zapewnienia lepszej izolacji.

7.6. Montaż gontów na kalenicy i narożach

Dostępne są dwie metody montażu gontów na kalenicy i narożach:

Metoda 1 polega na zastosowaniu gontów kalenicowo-startowych; Metoda 2 polega na zastosowaniu odpowiednio przyciętych gontów standardowych.

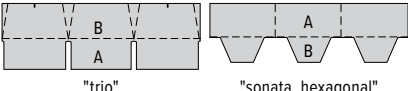
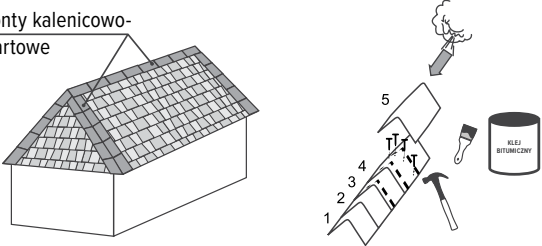
Tabela doboru metody montażu gontów na kalenicy i narożach w zależności od kształtu wycięcia gontów:

Kształt wycięcia	Kalenica, naroża
"sonata, hexagonalny"	Gonty kalenicowo-startowe/ przycięte gonty standardowe
"accord"	Gonty kalenicowo-startowe
"trio"	Przycięte gonty standardowe
"quattro"	Przycięte gonty standardowe
"beaver, ogon bobra"	Gonty kalenicowo-startowe
"bricks"	Gonty kalenicowo-startowe
"delta"	Gonty kalenicowo-startowe
"zęb smoka"	Gonty kalenicowo-startowe
"western"	Gonty kalenicowo-startowe
"continent"	Gonty kalenicowo-startowe
"atlantic"	Gonty kalenicowo-startowe

Przycięte gonty standardowe to gonty podzielone według schematu wykroju.

WAŻNE! Aby zapobiec powstawaniu pęknięć gontów podczas montażu na kalenicy i narożach w okresie zimowym (w temperaturach poniżej +5°C), zaleca się wstępne wygięcie gontów na podgrzanej rurze metalowej o średnicy ok. 100 mm.

W przypadku gontów o kształcie wycięcia "trio", "quattro" i "sonata, hexagonal", gonty kalenicowe można wyciąć z gontów standardowych. Przy tym dla gontów TECHNINICOL SHINGLAS o kształcie wycięcia „sonata, hexagonal” górna część gontu jest widoczna, a dolna – zakrywana:

Przycięte gonty standardowe	Gonty kalenicowo-startowe
	
Gonty kalenicowo-startowe 	

Linia przerywana wskazuje miejsca przycięcia gontu;
A – widoczna część; B – zakryta część.

Przygotowanie materiału

Przed ułożeniem gontów na narożach i kalenicy podzielić:
1. gonty kalenicowo-startowe na 3 części w miejscach perforacji;
2. gonty standardowe na 3 części zgodnie ze schematem wykroju.

Gonty kalenicowe

Usuń folię antyadhezyjną z tylnej strony gontów kalenicowo-startowych.

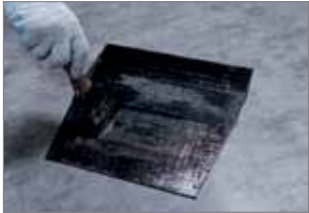
Wykrój z gontów standardowych

Przytnij krawędzie zgodnie ze wzorem wykroju na każdym gontcie.

Usuń folię antyadhezyjną z tylnej strony przyciętego gontu.

Posmaruj każdy przycięty gonty z tylnej strony klejem bitumicznym TECHNINICOL FIXER w miejscach, gdzie nie ma warstwy klejącej.

Montaż gontów na narożach

Przytnij gonty standardowe sięgające do naroża tak, aby odległość między sąsiednimi połaciami wynosiła ≥ 5 mm.

Gonty należy układać od dołu do góry po zaznaczeniu przy pomocy sznurka traserskiego wymiarów przyszłego naroża (dwie linie wzdłuż naroża). Przymocuj każdą część gontu za pomocą czterech gwoździ (po dwa z każdej strony).

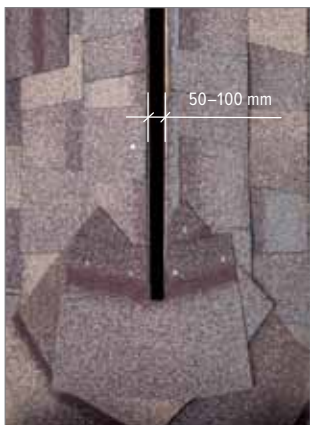

Gonty należy mocować na zakładkę 30–50 mm, przy czym zakładka powinna przykryć gwoździe mocujące niżej leżący gont.

Montaż gontów na kalenicy

Do wykonania otworu odpowietrzającego w kalenicy dachu stosuje się wywietrzniki kalenicowe TECHNICONOL.

Wzdłuż kalenicy w jednolitym podłożu należy wyciąć otwór o szerokości 50–100 mm.

Wywietrznik kalenicowy mocowany jest za pomocą gwoździ dachowych lub ocynkowanych wkrętów w punktach oznaczonych przez producenta. Długość wywietrznika kalenicowego wynosi 610 mm. W razie potrzeby można połączyć ze sobą kilka wywietrzników.

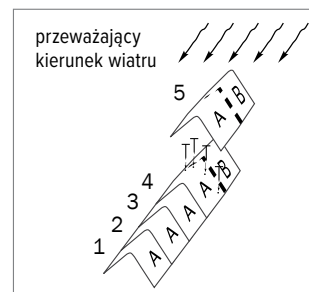

Każdy gont mocujemy dwoma gwoździami na linii mocowania pokazanej na wywietrzniku kalenicowym.

WAŻNE! Gonty na wywietrzniku kalenicowym należy mocować za pomocą specjalnych gwoździ dachowych o długości co najmniej 60 mm.

Gonty należy mocować na zakładkę 30–50 mm, przy czym zakładka musi przykryć gwoździe mocujące.

WAŻNE! Gonty na kalenicy należy montować w kierunku przeciwnym do przeważającej w danym rejonie róży wiatrów.

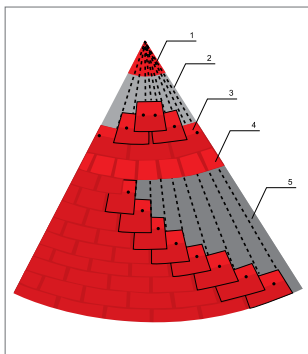

Zamontowany wywietrznik kalenicowy.

7.7. Gonty bitumiczne montowane na powierzchniach kopułowych i stożkowych

Istnieją dwie zalecane metody montażu gontów bitumicznych na powierzchniach krzywoliniowych: segmentowy i bezszwowy. W obu przypadkach najpierw jest układana jest papa podkładowa.

Metoda segmentowa przewiduje podział powierzchni kopuły bądź stożka na równe segmenty za pomocą sznurka traserskiego. Na każdy segment układa się gonty standardowe. Styki pomiędzy segmentami są zakrywane gontami kalenicowymi, analogicznie jak to się dzieje z narożami i kalenicą dachu. Wymiary segmentów i szerokość gontów kalenicowych powinny odpowiadać wielkości pokrywanej powierzchni.

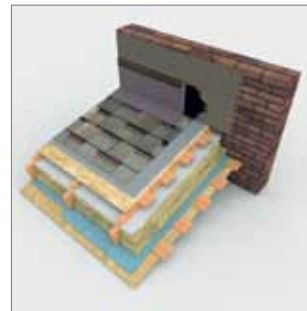
1. Metalowa końcówka (zakłada się po zamontowaniu gontów);
2. Pionowe linie przycięcia (oznaczenia połaci dachu);
3. Cały listek gontu;
4. 1/2 listka gontu;
5. Papa podkładowa.

Metoda bezszwowego układania wymaga szczególnej uwagi w zakresie rozmiarowania połaci. Na podłożu dachu rysujemy linie kredowe, odległość pomiędzy którymi powinna się równać połowie listka gontu. Linie kredowe powinny się łączyć na górze dachu. Następnie należy pociąć standardowe gonty na osobne listki i ułożyć pierwszy rząd. Wyżej leżące rzędy uprzednio przyciętych listków gontów układamy z przesunięciem o połowę listka w stosunku do niżej leżącego rzędu gontów.

Gonty przycinamy zgodnie z wyrysowanymi liniami kredowymi. W momencie, gdy szerokość listka gontów standardowych w rzędzie staje się dwukrotnie mniejsza od pierwotnej, układanie następnego rzędu zaczyna się od listka gontu o wyjściowych wymiarach. W taki sposób montujemy gonty aż do szczytu dachu. Szczyt dachu dekorujemy metalowym szpicem.

7.8. Wykonanie styków

Styki z powierzchnią pionową

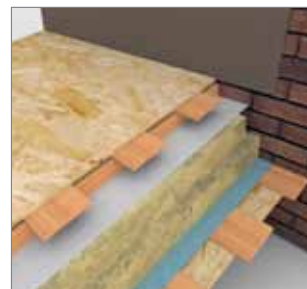
Bezpośredni styk.

Widok ogólny styku połaci ze ścianą pod kątem ponad 135°:

WAŻNE!

If Jeśli kąt bezpośredniego styku wynosi:

- do 135° włącznie – należy zamontować trójkątną listwę*
- powyżej 135° – listwa nie jest potrzebna.

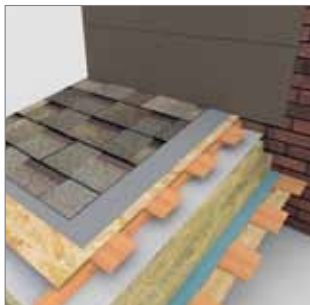

Jeśli powierzchnia pionowej ściany jest z cegły, to trzeba ją najpierw otynkować i zagruntować gruntem TECHNICON nr 1.

Zamontuj strzępię na wysokości co najmniej 300 mm od sekcji poziomej.

* Jako listwy łączeniowej można użyć drewnianej belki 50x50 mm, rozciętej po przekątnej lub zwykłej listwy przypodłogowej.

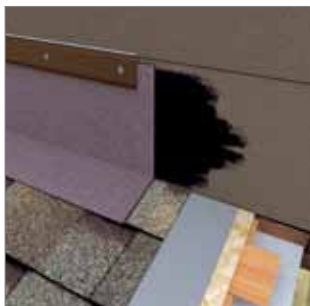
Zamontuj papę podkładową i gonty standardowe.

Nałóż klej bitumiczny TECHNOMICOL FIXER na całej tylnej powierzchni wyciętej papy koszowej TECHNOMICOL. Pas papy koszowej musi mieć co najmniej 500 mm szerokości.

Pasy papy koszowej TECHNOMICOL zamontuj w ten sposób, żeby nachodziły na zagruntowaną powierzchnię na co najmniej 300 mm*, a na gonty – 200 mm.

Mechanicznie zamocuj metalową osłonę. Uszczelnij listwę osłony za pomocą silikonowego, tiokolowego lub poliuretanowego uszczelniacza.

* W strefach klimatycznych o zwiększonych obciążeniach śniegowych dana wartość może być zwiększona.

Styki boczne

Do wykonanie styków bocznych należy zawsze używać trójkątnych listew.

Dla ścian o wysokości powyżej 1 metra

Papę podkładową należy wyprowadzić ponad trójkątną listwę łoż do zagruntowanej powierzchni pionowej. Gonty bitumiczne montuje się do listwy.

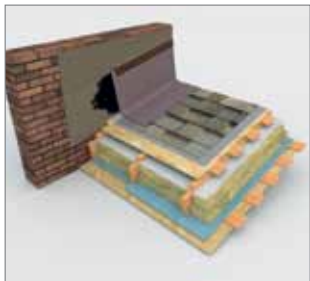

Papę koszową przyklejamy za pomocą kleju bitumicznego analogicznie jak w przypadku wykonania styku prostego, tak by zachodziła na zagruntowaną powierzchnię na co najmniej 300 mm*, a na gonty – 200 mm.

* W strefach klimatycznych o zwiększonych obciążeniach śniegowych dana wartość może być zwiększona.

Zamocuj mechanicznie metalową listwę osłony. Uszczelnij osłonę za pomocą silikonowego, tiokolowego lub poliuretanowego uszczelniacza.

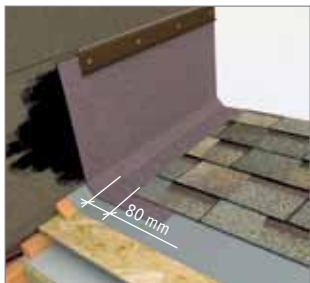

Widok ogólny wykonania styku bocznego dla ścian o wysokości powyżej 1 metra.

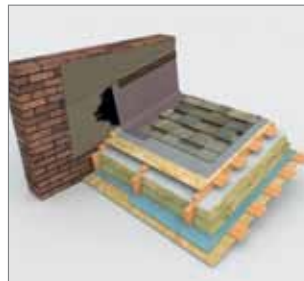
Dla ścian o wysokości poniżej 1 metra

Papę podkładową należy wyprowadzić ponad trójkątną listwę aż do zagruntowanej powierzchni pionowej. Papę koszową przyklejamy za pomocą kleju bitumicznego w taki sposób, by zachodziła na zagruntowaną powierzchnię na co najmniej 300 mm, a na gonty – 200 mm.

Mechanicznie zamocuj metalową osłonę. Uszczelnij listwę osłony za pomocą silikonowego, tiokolowego lub poliuretanowego uszczelniacza. Gonty należy ułożyć na papę koszową w ten sposób, aby rynna między gontami i trójkątną listwą miała szerokość 80 mm. Posmaruj gonty na tylnej stronie klejem bitumicznym TECHNINICOL FIXER na szerokości 100 mm w miejscach, gdzie brak jest warstwy klejącej.

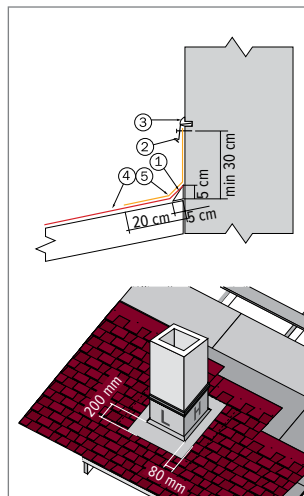

Widok ogólny wykonania styku bocznego dla ściany o wysokości mniejszej niż 1 metra.

Styki z kominem i otworami wentylacyjnymi

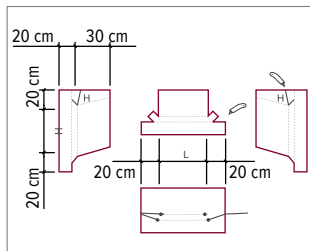
Wykonując obróbkę komina należy zamocować trójkątną listwę w miejscach styku połaci dachu z powierzchnią pionową. Papę podkładową należy wyprowadzić na listwę i przyciąć na miejscu.

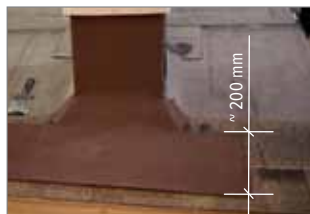
Należy wykonać wykrój z papy koszowej. Wykrój z papy koszowej mocujemy:

- do powierzchni pionowej komina na wysokość co najmniej 300 mm od płaszczyzny połaci (wysokość może się różnić w zależności od intensywności opadów śniegu w danym regionie),
- do powierzchni poziomej: ~200 mm w zależności od rodzaju zastosowanej listwy trójkątnej.

Zrobione wykroje zaginamy lub nadcinamy w określonym miejscach zgodnie z podanym schematem.

Schemat wykroju z papy koszowej.

Zamontuj przedni wykroj tak, by jego dolny element zachodził na gonty minimum 200 mm.

Zamocuj wykroje z lewej i prawej strony, które są wprowadzane pod gonty. Upewnij się, że między gontami a listwą można będzie zamontować rynnę o szerokości 80 mm.

Na koniec układamy tylny wykroj, który jest wprowadzany pod gonty, w taki sposób, aby później między gontami a listwą można było zamontować rynnę o szerokości 80 mm.

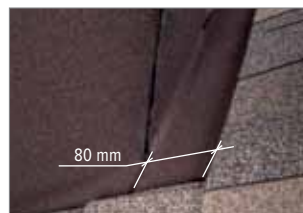
Zamontuj gonty bitumiczne. Gonty z lewej i prawej strony komina muszą zachodzić na wykroje z papy koszowej w ten sposób, aby między trójkątną listwą i gontami powstała rynna o szerokości 80 mm.

Przytnij ukośnie górne rogi gontów o 20–30 mm, aby skierować wodę do kosza.

W miejscach styku wykroju papy koszowej ze standardowymi gontami należy pokryć gonty z tylnej strony klejem bitumicznym TECHONICOL FIXER na szerokość 100 mm tam, gdzie brak warstwy klejącej.

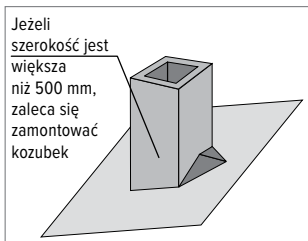
Zamontuj gonty z tylnej strony komina. Upewnij się, że gonty zachodzą na wykroj z papy koszowej w taki sposób, iż między trójkątną listwą i gontami powstaje rynna o szerokości 80 mm.

Zamocuj mechanicznie metalową listwę osłony.

Uszczelnij listwę osłony za pomocą silikonowego, tioksiolowego lub poliuretanowego uszczelniaacza.

UWAGA! Aby zapobiec gromadzeniu się śniegu tuż za kominkami dymowymi i kominkami wentylacyjnymi, jeśli ich szerokość przekracza 500x500 mm i znajdują się one na pochyłej połaci dachu, zaleca się wykonać kozubek.

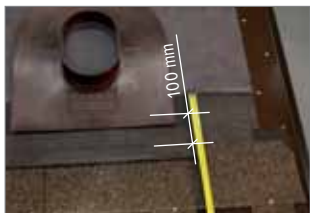
7.9. Obróbka przejść dachowych

Obróbkę dolnych części dachowych przejść, anten, rur komunikacyjnych wykonujemy za pomocą specjalnych elementów przejściowych.

Obróbka wywietrznika TECHNOMICOL

Zamontuj element przejściowy w ten sposób, aby jego dolna krawędź nachodziła na gonty na co najmniej 20 mm.

Jeżeli z jakiegos powodu dolna część elementu przejściowego nie zachodzi na gonty, należy przygotować wykrój z papy podkładowej w ten sposób, żeby papa wchodziła pod element przejściowy na co najmniej 100 mm.

Na poszyciu dachu zaznacz przyszłe miejsce montażu elementu przejściowego i wytnij odpowiedni otwór.

Posmaruj poszycie lub tylną stronę kołnierza elementu przejściowego klejem bitumicznym TECHNOMICOL FIXER. Następnie przyklej przejściowy element do poszycia.

Zamocuj mechanicznie element przejściowy za pomocą gwoździ dachowych wzdłuż obwodu.

Nałóż klej bitumiczny na przednią stronę kołnierza elementu przejściowego.

Ułóż odpowiednio przycięte gonty standardowe, dopasowane do wymiarów elementu przejściowego.

Nałóż klej bitumiczny w miejscach łączenia elementu przejściowego z gontami.

Przykryj klej bitumiczny posypką w celu zapewnienia ochrony przed działaniem promieniowania UV.

INFORMACJA! Posypkę można uzyskać poprzez pocieranie o siebie niewykorzystanych części gontów standardowych.

Następnie zamontuj na element przejściowy wymagany wylot dachowy.

Zamontowany wywietrznik połaciowy KTV TECHNINICOL.

Uszczelnianie przejść za pomocą kołnierza uszczelniającego

Posmaruj klejem bitumicznym TECHNINICOL FIXER tylną stronę gumowego kołnierza.

Przyklej kołnierz uszczelniający do poszycia.

Nałóż klej bitumiczny na przednią część kołnierza uszczelniającego.

Ułóż zawczasu przycięte i dopasowane do wymiarów elementu przejściowego gonty standardowe.

Zamocuj metalowy zacisk.

8.

**Zalecenia
dotyczące
pielęgnacji dachu**

8. Zalecenia dotyczące pielęgnacji dachu

Stan dachu należy sprawdzać wiosną i jesienią.

Zaleca się usuwanie liści, gałęzi i innych drobnych śmieci z dachu za pomocą miękkiej szczotki. Niedopuszczalne jest używanie ostrych narzędzi.

W przypadku zagrożenia wystąpienia mchów lub porostów na powierzchni gontów bitumicznych, zaleca się stosowanie skoncentrowanego środka konserwującego TECHNOMICOL do pielęgnacji dachu lub każdego innego środka zalecanego do gontów bitumicznych.

Przedmioty o ostrych krawędziach należy usuwać z dachu ręcznie.

Aby zapewnić swobodny odpływ wody z dachu, należy czyścić rynny i leje w miarę ich zatykania się.

W przypadku nagromadzenia się dużej ilości śniegu, należy go usuwać przy użyciu nieostrej drewnianej łopaty. Śnieg usuwamy warstwami, pozostawiając na dachu warstwę ochronną o grubości 100 mm.

Profilaktycznie należy sprawdzać stan dachu i jeśli okaże się to konieczne, dokonywać remontu przejść montażowych, pęknięć pokrycia dachowego i obróbek dachowych.

www.shinglas.com

WWW.TECHNONICOL.PL